

Lục Tinh Tân Văn

六省新聞

MỖI TUẦN RA HAI KỲ NGÀY THỨ NĂM VÀ NGÀY CHỨA NHỰT

Số: 586

BÁN LẺ MỖI SỐ: 0 \$ 05

29 Décembre 1918

17 tháng mười một năm

Năm Mậu Ngọ

DIRECTION ET ADMINISTRATION:

F.-H. SCHNEIDER, 162, Rue Pellerin, Saigon

PUBLICITÉ

ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES

Le centimètre de hauteur sur 0.068 de large. Le décompte des lignes est calculé à raison de 2 centimètres que chaque soit le caractère employé.

BỔ CÁO

Những lời rao về việc buôn bán nếu gửi thư đến Ban quản trị Đồn quản sẽ ghi cho một cái bản để gửi phân minh.

GIÁ BÁN	
TRONG BA PHẦN BẢNG-DƯƠNG	
Mỗi năm	6 \$ 00
Sáu tháng	3 \$ 50
Ba tháng	2 \$ 00
Mỗi số	0 \$ 06
Đổi chỗ	0 \$ 20
BỘ PHÁP VÀ CÁC TRƯỞNG BỊ	
Một năm	20 \$ 00

SỞ TUẦN THÀNH

(La Police)

Tết Annam hừ đến Quần trộm cướp tụ tập. Sở Tuần-thành thiếu linh.

Từ ngày đại lộ Saigon Cholôn lập thành—đại lộ này đặt tên là Boulevard Gallieni—thì Saigon với Cholôn, hai thành thấy nhau thảng một đàng, và thông nhau rất tiện. Bất luận xe hơi, xe song mã, xe hai-hành chượng đàng mới mà bỏ đàng cũ, vì đàng cũ đã không đàng rành rồi thì chớ, vì nhiều kẻ chạy công xe vắng vẻ; đưa khách về khuya, thường bị quân côn-đồ đón ngay chận đường cướp giựt. Chẳng dễ chạy ô-đô mức ô-mô tránh đàng cũ, chạy đàng mới cũng vớ, cũng bị quân côn-đồ giựt. Mà nơi đường mới quân côn-đồ lại càng lắm vì một là Tết annam đã hầu hết, hai là đường vắng chưa có đèn, ba là linh tuần-thành vắng mặt.

T.ó tháng này, t.ệ quan hàng nghề vận xe tha nha thiết xỉ, than trách quân cũng, rằng chẳng phải quân côn-đồ tụ-tập chận đàng Saigon Cholôn, mà thôi, cho tới một đồn Tập-trần, một Bả-que và cảnh Thị-nghê cũng đều như vậy. Chẳng bao giờ, từ trước giờ khuya mà đi đàng đờ bàn khách tới máy chò, sợ lộ khách về một mình, quân côn-đồ chận lại-lưng lấy hết, dầu có la mấy giờ đồng hồ cũng không người tiếp cứu.

Cách vài bữa rày, t.ệ-quan nghề xe kéo đi có việc; đàng cũng xa. nên lúc dọc đàng t.ệ-quan muốn trước trước mò làm vui, sau cho tướng thời cuộc. T.ệ-quan mới hỏi tên kẻo-xe, lòng nghĩ chạy khá hay không? Tên kẻo xe cho t.ệ-quan đáp rằng:

« Xe chạy ban ngày thì khá, còn xe chạy ban đêm không khá, vì ban đêm như có mấy mã xa đàng, mà bây giờ xa đàng thì không dám đưa, như những là mới Saigon đi Cholôn, đi Thị-nghê đi Bả-que vẫn vẫn... vì quân côn-đồ chận mấy nẻo vắng mà cướp giựt nhiều lắm. Nếu trời mấy nẻo hiểm ỷ không đi, thì làm sao khá đàng; còn như làm mà đi, thì lại càng hay nữa; chẳng những tiền mới ỷ mất mà tiền chạy từ đầu hôm cũng mất, chẳng nó lựt-lưng lấy không chừa một đồng. Thôi lần, trong học vắng như vậy, linh tuần không có, biết thì bỏ với ai, kêu ai tiếp cứu? Lại lại cũng phải chịu thiệt, phải làm thỉnh để cho nó lấy cho em, nếu tiếc của thì nó đánh mồm xương mà chớ! Như cách vài đêm nay, tôi làm gan đưa khách về Bả-que. Tôi chớ rồi

tôi trở về Saigon, kéo xe đi chậm rãi. Thoạt thấy một gã, đầu tóc hóm Ma-ni, mình mặc quần-áo đen, đứng trong láng cỏ mà kêu rằng: « Xe kéo ngừng lại đó mầy! ». — Tôi liền biết quân bất-lương, muốn cướp. Tôi cứ việc kéo xe đi; tuy tôi chẳng chạy mà chơn bước lẹ bằng hai. Gã ỷ tiếp: « Miền ngừng đó sao mới không ngừng? Tao chạy theo mầy chết! ». Tôi thấy có một đứ, tôi không sợ, tôi mới thách nó: « Mầy ra đây! ». — Nó liền ra; tôi để xe xuống ra tay thì vô. Tôi đánh với gã ấy một hồi, t.ệ-quan cũng khá, tôi không hơn nó được. Nó đánh tôi bầm nhon. Xây đứ trong buổi, ra thêm hai đứ đưa nữa. Tôi nhảm thế không xong, kéo xe dõng riết. Chạy về tới vườn Bạc-hà và la và chạy, mà, cơ khổ thì thôi người trong xóm không ai ra thì không nói chi, cho tới linh tuần thành cũng không thấy. Tôi chẳng hiểu sao, đã lần rồi, tôi có ý coi, linh tuần thành ít qu. Chỗ phía ban đờ hội, khuya còn thấy phố-hích, chớ xa thành phố một đôi, như là mấy đàng vắng, chẳng hề ban đêm thấy linh. »

Cứ thế lữ, tên kẻo-xe phân phiên đây mà suy thì thấy rõ sở tuần-thành thiếu linh, nên bỏ mấy nẻo vắng chận tuần-phòng, để cho quân côn-đồ lũng lầy. Chẳng cần tới mấy chò héc vắng làm gì, nơi chốn thì thành cũng vắng. Nhiều khi, có sự đánh lữ đánh lữ chi giờ, hôm nay trong thành phố, là ô-ôm, hôm nay chấp lữ linh tuần mới tới. Như đám đánh lữ, chêm lữ nơi xóm điểm tại góc đàng Lagrandière-Verdun mà gọi báo « Opinion » đã thông báo cách vài mươi ngày rày đó, lại mới có linh bất.

Đinh nhau cho phỉ rừ, ai đi đàng này. Đường ấy việc tuần-phòng ra thế nào? Có người trách linh không cần việc bổn phận, chớ trách ấy làm, phải tưởng rằng t.ệ sở tuần thành thiếu linh, cả phần gát cho một người chẳng biết mấy nẻo đàng, coi sao cho xiết. Rào đàng này, bỏ vắng góc kia, tuần cạnh kia, không ai nơi xóm nọ. Có ỷ nên quan giám càng vắng càng hiểm. lại ỷ không kiêng khẻ sợ. Chẳng cần nói tới mấy chỗ vắng như là đàng Cholôn Thị-nghê Bả-que, làm gì, chớ mới khác đàng Lagrandière tới Route

Ký từ miễn chiến

(La Signature de l'Armistice)

Bên qui-quốc mới gửi qua đây những tin chớ về sự miễn-chiến, đồn-quân xin diễn ra đây cho chừ t.ệ tương tâm:

Bữa, t.ệ mai ngày 7 Novembre, trời đông mưa như cầm chì mà đó, thì bên Đại-dinh Aleman gửi về tiếng điện-qua chớ có m.é binh Pháp thắng trận và xin quan Đại-thống-sái Foch tiếp các vị Đại-biêu sẽ qua đàng lý từ miễn chiến.

Quan Đại-thống-sái Foch nhận lời và chỉ những gì nào để cho các vị Đại-biêu mới theo đàng qua h.ng tin langsa. Theo như lời diễn thuyết của ông Lloyl G-orges rằng lúc đó hai bên đàng đàng nhau lung lăm, cho nên các vị Đại-biêu Aleman phải lữ chậm một chút, song hai bên cứ dùng đ. tin mà thông tin cho nhau luôn, đ. 7 giờ ban mai, có ba cái xe au-ô: nơi theo đàng Frelon chạy tới đường trận của binh Pháp đ. ng thì trước ở phía đ. đông-bắc quận Compie. Mỗi xe h.ri có gi.ét c. trắng và chạy về b.ép kêu lớn.

Các vị Đại-biêu Aleman ngồi xe hơi là ông Erzberg, Winterfeld, ông Gudelie, ông Bernheim, ông Dauslov, ông Boeteler, ông Bersner, và ông Eitorff. Các quan và tướng Đại-pháp kh.án xét các quan Đại-biêu Aleman xong đ.ạn thì mới các viên Đại-biêu ỷ lên xe hơi của langsa chạy thẳng xuống miền Tây-nam. Cách hai giờ thì tới lâu đài France fort cũng kêu là Château des Bonshommens. Lúc này đó số lính h.ri ở giữa rừng Compiegne. Các quan Đại-biêu Aleman

Haute l.ời nhà thờ Huyện-Si, mười một giờ khuya chẳng hề có lính. Quân trộm rào như ch.òn không người, đ.ạn cho đến đ.ối, xe, ch.ồng người ta, vì trời mực, ngũ nơi vắng ngoài hàng-ba, d.ám vào m.óc tai người vợ. Hay là lên, nó chạy, người ch.ồng và hàng xóm r.ược theo cũng là không có lính.

Thế thì, đêm tám l.ời, Saigon này không linh gì giữ, ban ngày mới sáng yên lòng, quan Đức-ly mới nghĩ sao, liệu sao cho bá-lính. Quan dư biết rằng một năm đ.ần sự đều có tr.ở tiên, có đ.ồng thuế, đ.ồng để làm lương bổng cho sở tuần-thành tuần vắng, cho đ.ần ở y.én, mà lòng này, đ.ần ở chẳng yên, ngũ chẳng y.én, để sanh nhai bất tiện vì quần trộm cướp, t.ệ-quan vì dư luận của bá-lính cả tiếng kêu n.ài qu.ên ở bất-liệu, tình sao cho v.ừa lòng đ.ần, hoặc thêm linh cho đủ tuần-phòng, hoặc rinh bắt quân trộm cướp. Vậy mới hết tiếng đ.ần thành phố th.ần oán cho.

L. T. T. V.

đ.ần đó ở lam cho đ.ần ngày 11 Novembre là ngày định lý từ miễn chiến.

Qua này sau, các quan Đại-biêu Aleman lên xe l.ừa tại Compiègne đi tới Reihondes cho đ.ạng ra m.ặt quan Thống-sái Foch đ.ạng đ.ợi tại đó. Các ph.òng của quan Thống-sái Foch trên xe l.ừa b.ừa đó đ.ạn đẹp như m.óc cái ph.òng khách. Khi xe các quan Đại-biêu ch.ở xe của quan Thống-sái, thì có vô-t.ương langsa mới ông Đại-biêu E zberge (y ph.ục số đ.ài) ông Gustl Feid, ông Querndorff và ông G. W. Windell (y ph.ục quan vô) qua xe l.ừa bên kia ra m.ặt quan Thống-sái, khi các Đại-biêu b.ước lên xe thì quan Thống-sái và b. viên vô-t.ương Đ.ông-minh h.àng ra tiếp trước. Cả thấy đ.ội đứng ngang mặt nhau.

Quan Thống-sái hỏi mới l.ời hỏi các người A-l.ê-m.ân ỷ là ai đó? Ông Erzberg thưa lại và kh.ại đ.ành ph.ần r.ành t.ệ, bên này quan Thống-sái kh.án xét lý can và nhân ỷ đ.àng rồi, thì quan Đại-biêu Aleman xin rằng « Ch.ánh-ph.ủ tôi có m.ời h.ết đ.ần đ.ại thì phải xin đ.ình ch.iến tức thì rồi hai đ.àng sẽ cùng nhau bàn luận ».

Quan Thống-sái đ.áp, việc ỷ không đ.ược đ.àm, ch.ừng nào t.ệ mi.ễn ch.iến lý rồi thì hai bên mới đ.ược buôn s.àng. Đ.ạn này cảm t.ệ mi.ễn ch.iến, đ.ọc l.ên tiếng đ.ược m.ột các viên Đại-biêu, đ.ọc y như l.ời-đ.ồng th.ần Versailles đ.ể đ.ể ra và Đ.ức gi.ám-qu.ốc Wilson đ.áp n.ập.

Các viên Đại-biêu ngh.ê nh.ững đ.iều giao hu.ộc trong l.ữ ỷ thì ở ác cam x.é làm; không đ.ối đ.áp m.ột l.ời, chỉ xin quan Thống-sái đ.ể cho họ về lâu đ.ài đ.ức Bonshommens mà bàn ỷ nhau.

Lúc ỷ các Đại-biêu có ỷ xin quan Thống-sái đ.ự cho m.ột: b.ên t.ệ mi.ễn ch.iến đ.ạng đ.ếm về cho Thống-sái mình xem, chẳng đ.ể lại đ.ược gi.ấy đ.ành b.ên Đ.ức gửi đ.ều xin Thống-sái Foch gửi l.ữ ỷ theo xe hơi qua Đại-dinh Aleman.

Ông Đại-biêu E. d.ít đ.àng ỷ ỷ, sáng b.ữa sau m.ột xe hơi đi qua Capelle và Ch.ateau Ch.êch hai ngày mới tới Đại-dinh A-l.ê-m.ân.

Ngày m.ồng 10-novembre, ông Erdorff trở lại Fraucfort và bàn luận ở các viên Đại-biêu m.ột lần nữa.

Ngày 11 novembre, s.ớm mai s.ớm, các quan Đại-biêu A-l.ê-m.ân xin ra m.ặt quan Thống-sái.

Quan Thống-sái đ.ể phòng tr.ên xe l.ừa của langsa luôn. Khi các viên Đại-biêu đ.ến trước mặt ng.ài thì ông E zberge nói rằng: « Nh.à nước Đ.ức ch.ịu nh.ận các đ.iều giao hu.ộc trong t.ệ mi.ễn ch.iến của t.ệ h.ết đ.àng Đ.ông-minh ».

5 giờ ch.iều, hai bên lý từ mi.ễn ch.iến xong, các quan Đại-biêu A-l.ê-m.ân về lâu đ.ài nghỉ ngơi, b.ữa sau lên đ.àng trở về Đ.ức-qu.ốc.

Lúc ỷ trời còn mưa luôn.

ai cũng chẳng nói chi, cái này Goutchkoff là tay vua Nicolas II ghét vô cùng, ghét dường như kẻ thù của vua kẻ thù ngày Goutchkoff đứng giữa Việt-Thứ-Dân, bươi móc về Raspoutine cho dân biết. Con như Choulguine, vua Nicolas II chưa thấy biết mặt, há phải ép lòng chờ đợi vậy sao? Nhưng mà phải chờ, vì vua Nicolas II còn trông cậy lòng trung quân của dân, nên chờ cái hai vị Phái-Viên của Đán có đem tin lành nào đến? Chắc vua Nicolas II nghĩ vậy nên khi nghe tin có hai Phái-Viên giấu đến, tuy chẳng ưa, mà họ có hơi vui mừng một chút. Nhưng mà cái vui mừng ấy sao bằng cái sầu nặng này, nên vui thì vui, mừng thì mừng, vua Nicolas II chẳng hề quên sự đó. Bị sự tình đến hơn là tuyệt vọng này giờ chẳng vậy, vua Nicolas II can xét rồi thoát đời, chẳng muốn nhường ngôi cho Đổng-cung Alexie, chẳng như Đổng-cung còn bỏ thế không lý chia tình phụ tử cho đánh, con Bê-rô-xa, cha Tiêm-Đê. Cũng nghĩ vậy rồi, vua Nicolas mới nhất định nhường ngôi cho em là Thượng-quốc-Công Michel, song đã muộn. Còn đang nơm nống, bỗng nghe tin báo xe ngựa vị Phái-Viên Thứ-Đã đến đến tại ga; chúa tôi gặp mặt.

Đầy xi: đó là ông Choulguine là một vị Phái-Viên của Thứ-Đã đến ra mắt vua Nicolas, thuật lại nghe rõ ràng hơn là lời đại để.

Ông Choulguine thuật rằng: « Khi xe của ông Goutchkoff với tôi mới về ngang tại Pakof, xảy thấy quan Tân-Lý của Hoàng-Thượng bước lên, riết vào phỏng xe, nói với ông Goutchkoff và tôi rằng: « Lĩnh Hoàng-Thượng đang đợi hai Ngài, vậy hai Ngài phải mau về đây ».

« Tôi nghĩ ra thấy Long-xa đầu chẳng ưa, cách chừng vài bước thì tới. Sự biến như vậy, lẽ gì tôi thấy vua, tôi mới lòng làm chờ; mà khi ấy lại có tôi không vào động chầu nào cả, cũng vì sao tâm lao lực quá, một quá, bị rệp mấy ngày đêm ở chôn-kính-hành, giữa đám loạn lý, lo sợ hết hồn hết vía. Kế sai đi. Thật tôi thấy làm ấy nên tôi về kể kinh thành hoảng hết sức, vì quá sợ hãi nên bỏ luôn, tốc rầu rồi tự vô, bộ coi ra chẳng khác gì một thung lũng mà quân Cách-Mạng, trước khi nhúng hồn, theo lối khám đường, mà của ngựa thả ra đó vậy.

« Tuy vậy mà biết sao, cũng phải

gượng lòng bước tới. Lên long-xa, thấy đèn sáng rỡ, vài xanh trải lên hai bên, bước vào chẳng thấy long-nhan, chỉ thấy quan Đẩu-riêu với ông Narishkine là quan Hộ-giá. Vào rồi, thoát thấy Vua ở cửa đầu kia bước về, vua mới đưa tay chào ngu hạ. Liệt xem khí sắc vua, không chỉ đời đời, bộ coi lẩn lẩn như kẻ sống; vua ngồi rồi cho các quan an vị. Ông Goutchkoff ngồi một bên vua, còn tôi thì ngồi bên này ngạn với Goutchkoff. Ông Frédéric ngồi cách vài bước, còn ông Thống-chê Narischkine hộ-giá, thì ngồi dựa một cái bàn cách xa xa. Có đồ giầy mặc, cầm viết sẵn sẵn giấy viết, vì vua có đ ý ngài phải biên soạn cho rõ ràng từ lời nói trong cơn đám đông. Chưa ai mở lời, bỗng đầu Thống-chê Rouzky bước vào, cái đầu lúi lúi về mà mặt xa tua tua tới thế chừng, rồi cho hàng các quan hiện diện. Vua cho an vị; ông Rouzky mới bước lại ngồi một bên tôi, « ngang mặt vua, mà đợi. Ông Goutchkoff mở lời:

Khi ông Goutchkoff khởi đầu, tôi e ngại chẳng vì, buồn rồi khấn khải mà xúc phạm Long-Nha chẳng đợi ông Goutchkoff nói êm, nói cho dàu, có đơoi. lớp trước, lớp sau mình-bạch. Ngồi chẳng nói động tí việc trước mặt vua. Cơ cấu em đang thời mà nói cho vua hiểu đầu tiên cuộc đều chừng nào, cơ nghiệp ra như thế.

« Vua ngồi làm thinh, nghiên tài lòng tiếng; còn ông Goutchkoff mắt chẳng đàng ngoe vua sự thấy muối lòng mà không can tiếng, nên miệng thì nói mà mắt chẳng ngó lên, cứ ngồi ngó xuống mà tư hoài, tư cho dân khác sống nguồn ngọn. Sau lại, ngài mới luận rằng nước non này chẳng còn kể chi sự an cho đặng, chỉ quyết còn một đ u vua phải nhường ngôi cho Alexie Thái-tử Đổng-cung, phong cho Hoàng-đế là Thượng-quốc-Công Michel làm phụ-chá h, họ may có an lòng dân chăng? « Ông Goutchkoff vừa dứt lời, Thống-chê Rouzky, ngồi một bên tôi, để mình qua đợi miệng vào tai tôi mà nói nhỏ rằng: « Việc ấy, vua đã nhất định vậy rồi cần gì phải chi! »

« Đang hồi bên loạn, ông Goutchkoff đem tay bắt nhường lại vì dân phúc việc cả mà đợi ngài hiện đầu cách cao kỳ ngoai rạch như thế, át vua phải sẵn

minh vàng, xỏ da ngọc; có dề đầu, vua nghe Goutchkoff lâu hết rồi, tâm an như bình thạc, sắc diện như thường, nói cười cười, dường chẳng có biến gì trong nước.

Vua mới phán: « Từ bữa qua đến nay, cũng nghĩ oo cuộc rồi, trăm như định nhường ngôi thiên hạ Tôi sẽ bữa nay đây chừng lồi ba giờ, trăm cũng còn tình nhường ngôi cho Đổng-cung Thái-lit, song khi trăm can xét trước sau mọi nỗi rồi, trăm há nhân tâm chia tình phụ-tử. »

Nói lời đó, vua mới long, người đứng giầy phốc vào tôi, cũng phàn phàn rai như thường, rằng: « Nói vậy đó các quan cũng dữ hiển v trăm chẳng đợi nói vạch ra chỉ cho dàu lòng. Có ấy nên, trăm, hãy giờ đợi, như định nhường ngôi cho Thượng-quốc-Công là Michel Hoàng-đế. »

« Đợi tôi về ngưỡng lại dường như đợi coi hàng các quan có ai đầu lúi chi chẳng; tôi mới bẩm: (Còn nữa)

TRƯỜNG PHI-THOÀN
(Au camp d'Asiaton)

Một người Đội-trưởng
Phi-công bất đắc kỳ tử
Sớm mai bữa qua, 27 decembre, vừa lời bình minh, thấy Đội Phi công tự là Cao-đức-Minh sửa bay đi Thù-dã-một. Trường Phi-thoàn lập tại Phố mỹ Sài-gon. Trước khi sửa bay, thấy hơn lửa máy kỹ lưỡng và sắp đặt hẳn hoi. Chẳng để, khi Phi-thoàn chura li khỏi đất, rồi đầu xây đ n lửa cho Phi-thoàn lật úp một bên không, nhất thấy Đội vào trong, không phang vung-vay. Lửa thông tới bình đầu phát nổ, và cháy lên ngùn. Ban Đổng-nghiệp ập lại tiếp cứu, song thấy Đội đã bị cháy đen, hỏn đã lia xối, cũng vì bình đầu đưng cả ba trăm lít dầu phát cháy, lý n o chẳng chột trong giây phút. Đem thấy thấy Đội ra rồi, người lo hốt cát vãi

lên mà chứa lửa song vô ích. Thấy thấy Đội liền đem vô nhà thương vô biển, định ngày nay 28 decembre 8 giờ ban mai đi táng.

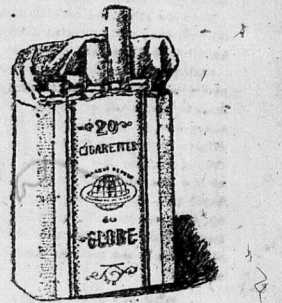
Bón quán Lực-Tinh-Tân-Vân kinh lời than tiếc thay Cao-đức-Minh và phần sự cùng hàng Đổng-nghiệp trong cơ Phi-đình.

NHÂN ĐÀM
(Caulis amansati)

Cải hán lệ
Thuở đời nước Tống có người làm ruộng cấy ruộng mà được hợp quan, người ấy tên Đưng cho quan chủ quán là ông Từ-hàng, ông Từ-hàng từ không chịu; người ấy lại kể rằng: Tôi có đem hợp quan này cho thợ ngọc coi thì ai rằng ngọc này rất báu, nên tôi mới đem đưng cho ông xin ông nhận tình lấy thào. Ông Từ-hàng lại trả lời rằng: nhà người biết ngọc là báu, còn ta biết chẳng tham là báu, nếu người ép ta phải lãnh ngọc của người, thì hai đàng đều mất cái báu hết; chi bằng nhà người đem ngọc về, thì ta cũng người mỗi người đều còn một vật báu; chẳng là tốt sao.

Trần-Huỳnh.

Thuốc chữa hiệu GLOBE
Hát không hề khổ c

Có một mình hãng Denis Freres trữ thuốc này mà thôi.

№ 20. FOLLETON Le 29 DECEMBRE 1918.

ROMAN
OÁN HỒNG-QUẦN

Phùng-kim-Huê
(Ngoại-Sử)

HỒI THỨ HAI (tiếp theo)
— Có chớ sao không, cô-giao! Nếu chẳng gặp thì có tôi chôn này chi cho rợn. Tôi có chuyện cần đưng, từ đây tôi sáng giờ chiều, một số bác hai chục, mà không biết đầu mà chạy cho ra, nên tìm đến cô-giao xin giúp.
— Cha chớ, cô-giao rồi tôi chẳng thàng nưo mà có đư đợ; mà nếu gặp quai chạy sao kíp. Cô-giao có việc gì mà gặp đợ vậy?
— Chẳng chuyện gì khác hơn là chuyện hẹn hò với một người tinh-nhơn đêm nay gặp mặt.
— Vậy mà cần đưng tiền bạc chi nhiều vậy? Cho người tinh ấy phải chăng?
— Không, vì người tinh của tôi còn ứng-ná lương-khương, nếu chẳng có bạc thì Tú-bà xô ra rồi.
— Tưởng quí hồ gì, chẳng để thứ gái lâu-xanh, chi mà giá cao đến thế. Vậy chớ nói cảnh phiên ba này, không ai xứng tình với cô-giao sao, mà cô-giao tìm tới lâu-xanh mà lựe?
— Cô-giao chớ ngỡ vậy mà lâu. Người tinh-nhơn của tôi, tay-tác bước phải bước trái, mà sắc tài danh đại như. Cô-giao ưng hề rồi vào thanh-lâu, thì là, ki-nữ hết hay sao?

— Không, tôi chẳng dám nói tình-nhơn của cô-giao là ki-nữ, song giá mà ở lâu-xanh, cái đờo có đầu mắe gì đến đời. M cô-giao nói vậy tôi nghe vậy, chớ theo thì tôi tưởng, đầu thanh-lâu, chớ nhất chi đi nữa, người biết giữ danh, chớ chẳng ai thòm kẻ đến mà.
— Tôi đang tình cuộc trăm năm, cô-giao chẳng nên năng lời.
— Vậy lại càng quí hơn nữa, nhưng mà cô-giao phải biết, tôi chẳng chịu bước với cô-giao vì một người phẩm ấy. Cô-giao muốn tình cuộc trăm năm với, làm sao lấy làm, tôi không dám biết.

— Phải, việc ấy là tình tự của tôi, việc riêng của tôi, cô-giao chẳng cần biết đến, miễn cô-giao vì tình bằng hữu giúp tôi thì đủ.
— Giúp thế nào, tôi không có bạc làm sao mà giúp?
— Vậy cô-giao quơ giùm không đợng sao?
— Quơ của ai ở đâu?
— Cô-giao liệu biết lấy. Nếu cô-giao hàng quyết rằng không, để cho tôi lỗi hen đêm nay, lột niềm tình nghĩa, tôi e cho cô-giao vì bấy nhiêu đó mà mất một người anh em rất hậ.

— Cha chớ! Đến đời vậy lên à! Tôi cô-giao đứng đợi tôi giây phút.
— Triệu-hào-Nghĩa vào phòng, chấp lâu cảm hai chục đợng bạc ra đưa cho hát-Lương và cười vào đợng.
— Bấy này, vì thương nhau mà phải cực lòng đến thế. Tôi chưa bao giờ chạy bác cho ai đi.

— Cầm cơ-cô-giao; cuộc thanh khi 18 hằng, người rõ đieu có chi rằng là. Muốn biết tình-nhơn của tôi là người gì, sau rồi cô-giao sẽ biết; chớ người tôi mà gái lâu-xanh mà làm.

— Phải, từ này ai hỏi lương hơn Nghĩa. Như vậy đó chưa, vậy, vậy, vậy phải chạy thuốc cho cô-giao bữa kia chớ.

— Nghĩa vào; Lương ra xe về nhà; cơn nước rồi, lui đợi tôi giờ làm việc.

— Lương tới Nha-máy cũng không tâm chi cả, cứ ra vào trong cho mau tới mà tìm đến cho gặp mặt Kim-Huê kẻo chớ.

— Nhắc lại Phùng-kim-Huê từ cách Triệu-bát-Lương rồi, xuống nhà, ngồi riêng trong. Vừa gặp mặt Bảy-Ôm, liền nói ngay trước sau cùng Bảy-Ôm mà hỏi kế, xây đợng cho Sáu Mươi-Hai bước xuống, cười miêng chi, rồi mon-tròn vuột về Kim-Huê mà rằng: « Cô-giao không quen thức đêm, bộ mặt; vậy để tôi sai trẻ mua bánh-hỏi thật quai về an lòng rồi lên phòng mà nghỉ chớ sao tối nay Triệu-xã cũng đến chớ chẳng khỏi. » — Đút lời, kêu Thiên sai đi mua. Sự gian Thiên hỷ cơn, song chớ dám chướng vãng. Giây phút trở về, bung một tràng đợng, con Sáu Mươi-Hai mới ép mới Kim-Huê đợng lấy. Kim-Huê cực lực phong xây, người lại an, song bề vắng mặt con Sáu Mươi-Hai, thì mặt đợ giơ-tu-bà, tựa với nước-mắm ớt dường như chế đám. Đâu đâu thay, Kim-Huê thăm xét, chịu bán phần mới là đợc áo no ngũ kỹ, bằng mà gin chữ triền thì phải bị bi-tiến, trời

tôi đăm
II phần
co lập ra
trên với
vị đờo bát
Pétrogar
đến đờo
Đã Hả chỉ
lại này đợg,
/ /
tôi hôn giờ
thời may
ngờ đây thấp
hau tốt hai
colas II của
Nicolas II,
a ngựa bắt
đài, đến giờ
ây nghe r
trông Rod-
rợp;
Rouzky với
Rouzky phải
oئی nhữ v
ussiloff khi
Nicolas II nói
gá đợ đi
ướng ngòi
Rouszky với
giên hiệu của
siloff giáng
sơn áo rồi,
chiếu, đây
bếp, n o i
tự thành
lại nhưng
NIS:;
ban, ông
hông bằng
đến phải-v
là sa Tân-
ra mà vua
ông Pakof,
câu chớ
em hư thiệt,
nhị vị tiến-
giờ giờ khuya
mới đến.
ngày trước;
a cực lòng
tram Pakof,
nh như giá,
h, đầu lòng
An-Thứ như
đài-viên đó là
R " đợ
nó vậy!

(Còn nữa)
MỘT-NHÂN

THUỐC LÀ VẤN ĐỀ VIỆC JOB

là một hiệu thuốc tốt nhất. Những người ghiền thuốc mà muốn giữ vệ-sinh, khỏi hư phổi, không ráo có họng, thì nên dùng thuốc hiệu này mà thôi. Vì thuốc này có các quan chuyên-môn thì ở ở những đại-học đường ra, dùng đặc-biệt việc chế thuốc. Duy chỉ có thuốc hiệu này vẫn bằng giấy JOB thật hiệu, thì không lẽ nào thuốc nào bằng hiệu này cả.

THẬT GIẤY VẼN THUỐC LÀ-HIỆU

JOB

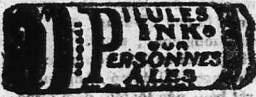
Ông Jean BARDOU chủ ra hiệu mẫu đi kỹ tại Tô-án Nay còn trải ông ấy là ông Pierre BARDOU nổi nghiệp. Hiệ giấy này đã được 450 cái mỗi ngày, 159 cái bằng vàng, 130 cái bằng đồng, 26 cái bằng nhôm. Chủ lãnh trưng bán là: O Toulouse, 87 de Strasbourg, số 72-74, J.J. Pélissier. O Paris, Rue Béranger, số 21. Lãnh trưng bán tại: BOY LAUNDRY 86 19 đường Bonnard, Saigon. 86 19 đường Francis-Garnier (Đo-đo) Hoàn-kiểm ngày 6/6/1914 (Đo-đo) Bán lẻ ở các hiệu thuốc-là hoàn cầu.

Ai là chẳng biết Giấy vẽn thuốc là JOB, là hiệu giấy tốt nhất. Giấy này được hết không có làm giấy thật nhỏ thôi, mà chế theo phép vệ-sinh rất cần mật.

Xưa nay kẻ đã bằng nghìn người làm mao giấy JOB, vì giấy JOB là giấy tốt nhất trong thế-giới, nhưng bốn-hiệu đã thừa các tòa-án, đã nghĩ xờ trong phạt các nhà làm mao rồi.

VẬY HÚT THUỐC HIỆU JOB

là báo thủ sự khỏe và lợi là thành thật thuốc ngon.

MẮT TRÍ KHÔN NÀO-BÌNH

Sự mắt trí và não-bệnh bởi nơi não-cân có bệnh. Ai mà có bệnh ấy chẳng chầy thì bị phải lên lỵ. Thêm chỉ ngày kia đi chợt rồi về quên lũng cái tên của mình, quên đến chỗ ở chỗ ăn; nếu bằng chứng có ghi chép mà để họ trong đó, có lẽ phải xa quê lạ lẫm mà chớ?

Muốn cho khỏi mang căn bệnh dữ tợn ấy, thì phải dùng một thứ thuốc được hay là thuốc hiệu là PILULES PINK (Đo-hoàn linh-đơn). Những người đời ông đời bà mang bệnh không huyết, muốn cho không cường tráng nữa như anh em chúng bạn vậy thì chẳng khó gì. Một phải uống thử thuốc PILULES PINK này là thế sẽ huyết hồ của không đồng hay lỵ. Thuốc PILULES PINK có tác dụng chữa máu, làm cho khi huyết tinh anh, làm cho hưng vượng của họ. Uống thử thuốc này thì mình sẽ dùng mạnh giỏi sức khỏe luôn luôn, cho đến khi có lý làm lạ sao mà mau mạnh giỏi như vậy kia.

PILULES PINK (Đo hoàn linh đơn)

Trong các hiệu thuốc có bán, có thể xem thuốc của ông de MARI et LAURENS Pharmacie de Normandie, Saigon. Mỗi hộp giá là 5 quan 50; 6 hộp 27 quan 50.

THIỆT THỢ MỘC CHAM VÀ CÂN MICHEL NGUYEN-HIỆP-HÒA

Tại chợ Lái-thiền, đường Abattoir. Trại thì dùng toàn cầm-lai, trúc, gỗ đóng các món theo kiểu kim thời. Một chiếc thạc, thành của hay không một gỗ Bôn bôn kiểu một chiếc thạc, thành của hay không một gỗ Bôn bôn kiểu một trụ. Bàn kê 12 trụ, bàn soạn, bàn Salon, bàn viết. Tủ áo, tủ rượu, tủ thờ của hay chạm vàng bạc, hơi một, vào vào. Quý khách muốn đặt tên gọi kiểu hay là đến mà chế bởi lựa mua từ ở sáng.

Le Directeur-Gérant: F. H. SCHNEIDER. Certificat d'insertion.

7, Boulevard Nordom. - SAIGON

NAM VIỆT SỞ KỸ, chữ Langsa họ quyền. 1- Sơ khai nước Annam. 2- Đới nhà Ngô tới Nguyễn. 3- Đới Nguyễn tới Đại-pháp. Giá mỗi cuốn 0938. Tiền gởi 0 06

Đơn tại sư Langsa. Dùng sự thường hay trong bữa cơm vẫn vẫn. Sức khỏe, Mạnh mẽ, và vẫn. Đơn của Normand như L. petite fermentation tại thị Normand ở trong tỉnh Vau de la Dray do một cách rất ít căng, tuy làm ra thì mà bình chất béo còn như sữa tươi sạch. Nó từ Normand tự thủy mà có danh, anh em cũng nên thường hay và qui hơn trong cả hoàn cầu.

Thuốc này rất tốt ở mà lại chắc, đơn cho người biết hút thuốc đáng. Xin hỏi hiệu tại Hàng Berthet, Charrière và Công ty. Hễ thử rồi thì trả nó luôn luôn.

BIỆT LÀNH - Hút có chừng thì bớt đi, mới thơm hơn cho người hút thuốc. Phải nhớ cho người hút thuốc hút thuốc ở nơi kín và sạch.

HÀNG BÁN RƯỢU HIỆU DENIS FRÈRES

LẬP RA TỪ NĂM 1862 NHÀ NGÀNH TẠI HAIPHONG, BORDEAUX, SAIGON, HANOI. Hàng DENIS FRÈRES trừ savon hiệu « Bonne Mère » là thứ sa-bon tốt hơn hết các thứ khác. Còn ai ưa dùng thứ rượu tốt, thường gọi là Quinquina thì hãy mua thứ rượu sau này: Một là « Toni Kola Secretat ». Hai là « Saint Raphaël Ducoq ». Hàng này cũng có bán từ sắc từ và chắc hơn, hiệu là « Dubois Oudin ». Còn ai hay hút thuốc Cigares thì mua thứ Cigares El Conde thì là sẽ ưa nó vì giá đã rẻ mà lại mùi nó ngon ngọt nữa. Hàng này có bán đủ thứ rượu tốt xin kể sau này: Rượu chúc trắng và chúc đỏ trong thùng và chiếc ra ve. Rượu Champagnes: Vve Clicquot-Ponsardin. Roederer. Moët et Chandon. Rượu Tisane de Champagne supérieure: B. et S. Perrier. Rượu Tisane extra: Marquis de Bergey. Hàng này cũng có bán thuốc đã gọi và thuốc vẫn rồi hiệu Le Globe và giấy hút thuốc kêu là « Nil » có thứ rượu kêu là: vieille Eau-de-vie Dejean, Rhum Negrita. Liqueurs và cognacs Marie Brizard, và Roger. Bière Gruber và Bière Lorraine. Rượu Madère, Malaga và Muscat de Frontignan Rivoire. Có bán máy viết hiệu Remington và các thứ đồ phụ tùng. Cũng có trữ các thứ hộp quẹt Đông-Dương, và ngoài Bên-thủy, gần Annam và ông quet Hanoi (Tonkin) nữa. Ai muốn hỏi giá thì viết thư như vậy. Maison DENIS FRÈRES, SAIGON

CÓ MỘT MINH NHÀ NÀY CÓ QUÊN THAY MẶT CHU NHÀ ĐỐC SÙNG VÀ LAM XE MÁY. TẠI TRẦN S. - HUENNE MA THỜI. M. F. MICHEL, CAFFORT Successeur ở đường CATHOL 50 36. BÀN ĐÓNG THƯỚC, BÀN, XE MÁY, ĐỒNG-HỒ và đồ NỮ-TRANG. ĐỒ ăn thì lại giá rẻ. Quý khách muốn mua vật chi thì xin đi thư như vậy; M. F. MICHEL, CAFFORT Successeur, 50 rue Cathol. - 229006.

Va pour légalisation de la signature. Saigon, le 19. Le Maire de la Ville de Saigon. Michel Nguyen-Hiep-Hoa